

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quare illud peccatum imputetur animæ. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*gãt carnem
mundari à
pollutione.*

*Responsio
illorum.*

& in concupiscētia concipitur, vnde & polluitur: & ita ex duplici causa contaminatur. Vnde & maior videtur pollutio carnis in prole, quā fuerit in parente. Ad q̄ illi dicunt, quia licet caro prolis ex carne fœda seminetur, & in concupiscētia feminis concipiatur, non tamen maiorem fœditatem trahit, quam caro vnde seminatur, habuit. Quamuis etiam si fœdior atque immundior sit caro prolis, & ideo magis corrupta quam caro parētis: nō inde (vt aiunt) fit præiudicium veritati: quia nec absurdum esse dicunt, si carnis natura magis in posterioribus corrupta trahatur, nec ex ipsa magis corrupta anima amplius inficiatur.

*Ex quo auctore sit illa concupiscētia, Deo scilicet,
vel alio.*

PRÆTEREA quæri solet, Vtrum concupiscētia quæ post baptismum remanet, & tantum pœnalitas est, ante baptismum vero pœna erat, & culpa, ex Deo auctore sit, vel ex alio? Ad quod breuiter respondentes dicimus, quia in quantum pœna est, Deum habet auctorem: in quantum vero culpa est, diabolum siue hominem habet auctorem.

Qua iustitia anima munda ex creatione illud peccatum imputetur, cum non possit vitare.

Solet etiā quæri, qua iustitia teneatur illo peccato anima innocens à Deo creata, cum non sit in potestate sua illud vitare? Non n. per liberum arbitrium illud committitur: quia nō prius est anima, q̄ illi peccato est obnoxia. Ad hoc quidam dicunt, ideo animam reā esse illius peccati, licet munda à Deo sit creata, quia cum infunditur corpori, condelectatur carni: ex quo peccatum contrahit. Quod si esset, iam nō originale, sed actuale diceretur. Poti⁹ ergo ideo recte pōt dici imputari animæ illud peccatum, quod ex corruptione corporis in-euitabiliter trahit, quia vt ait Aug. in lib. de Ciuit. Dei, nō fuit corruptio corporis quæ aggrauat animam;

*Cap. 3 post.
med. tom 5.*

mam causa primi peccati, sed pena: nec caro corruptibilis animam peccatricem fecit, sed peccatrix anima carnem corruptibilem fecit.

Vtrum illud peccatum sit voluntarium, vel necessarium.

F

Illud etiam nō immerito quæri pōt. Vtrum peccatum originale debeat dici voluntarium, vel necessarium. Et necessarium potest dici, quia vitari non pōt. Vnde & propheta dicit. De necessitatibus meis erue me. Et voluntarium non incōgrue appellatur, quia ex volūtate primi hominis proficit, vt Aug. in 1. lib. retract. ostēdit, dicens. Istud in paruulis dicitur originale peccatum, cum adhuc nō vtantur libero arbitrio voluntatis, nō absurde vocatur voluntarium: quia ex prima hominis mala voluntate contractum, factum est quodammodo hæreditarium.

Quod voluntarium debeat dici necessarium

Aug. li. 1. retract. cap. 13. ante mediū.

Quare Deus animam corpori iungit, sciens eam inde maculari, & ideo damnari.

G

Si vero quæritur, cur Deus qui fecit animam ipsā sine macula, & scit eā ex corporis coniunctione maculam peccati contrahere, & aliquando ante baptismum seiungi ab ipso corpore & sic damnari eā corpori iungit? Respondemus, altitudine iudiciorum Dei id puenire, & nec iniuste id à Deo fieri. ipse n. nō incōgrue humanę cōditionis modum quē à principio instituit, licet peccata hominū intercesserint, sine immutatione cōtinue seruat. Corpora de materia à principio sine vitio facta fingens, animasque de nihilo creans, eorumq; cōiunctione hominē perficiens. Cum ergo vtraq; hominis natura à Deo sine vitio sit instituta, licet à se peccato sit vitiosa: nō ideo immutabilis Deus humanę conditionis primariam legē mutare debuit, siue ab hominum multiplicatione desistere.

An anima sit talis, qualis à Deo creatur.

H

Hic à quibusdā quæri solet, Vtrum anima talis

F f 3 sit